

IDRIJSKI RAZGLEDI

Partizanska tiskarna »Slovenija« na Vojskem

DELOVNI KOLEKTIV

RUDNIKA ŽIVEGA SREBRA

IDRIJA

je z uvedbo nove rotacijske peči v topilnici izboljšal postopek pridobivanja živega srebra in razširil obstoječe proizvodne zmogljivosti, kar pomeni, da je sebi, komuni in celotni jugoslovanski skupnosti zagotovil bolj perspektivno in gospodarsko izkoriščanje rudnega bogastva na našem področju.

Ta tako pomembna delovna zmaga pomeni zagotovilo družbeni skupnosti, da bo naše podjetje še naprej sposobno zadostiti vsem potrebam industrijskih uporabnikov živega srebra in živosrebrnih spojin.

IDRIJSKI RAZGLEDI

VII. LETO

30. JUNIJA 1962

ŠT. 2

Cerkljanski Porezen vabi planince!

Izdaja Mestni muzej v Idriji — Uredniški odbor: Lado Božič, inž. Ivan Gantar, Anton Rems, Anica Munda, Cveto Šulgaj, inž. Dušan Piriš, Jurij Bavdaž, Jože Rozman, Stanko Lužnik, Drago Erjavec, Stanko Murovec — Odgovorni urednik Srečko Logar — Izhaja vsake tri mesece — Celoletna naročnina 200 din, za inozemstvo 300 din — Naslov: »Idrijski razgledi«, Idrija, poštni predal 11, telefon: Idrija 35, tekoči račun pri Komunalni banki Idrija št. 608-13/2-108, telegrami: Idrija muzej — Tiska tiskarna Časopisno založniškega podjetja »Primorski tisk« Koper

ŠTEFKA MAJNIK-TATJANA

Tiha, mirna in skromna hčerka idrijskega rudanja! Rojena je bila v Idriji 22. decembra 1921. Bila je še majhen otrok, ko je izgubila

Stefka Majnik

mater. Oče Ivan se je znova poročil in Stefka je dobila drugo mater, ki pa je prav po materinsko skrbela zanjo. Končala je pet razredov osnovne šole in prvi razred strokovne šole, nato pa se je izučila za šiviljo. Poroka 4. junija 1942 ji ni prinesla iskane sreče in zadovoljstva. Že v nežni mladosti je zasovražila mračnjaštvo in izdajalstvo, zato pa se je z vso ljubeznijo oklenila Osvobodilne fronte, s katero jo je povezal prvi organizator upora v Idriji Franc Platiša že septembra 1942. Sprva je pomagala pri preskrbovanju prvih partizanov s hrano in obleko, zbiranju orožja, preskrbovala je zatočišča prvim partizanom, poročala je o premikih sovražnikovih čet in o pripravljajočih se hajkah. Do leta 1943 je zbrani material oddajala Minki Lipužič, Jožetu Jerebu, Francu Bezeljaku-Ambrožu in Francu Bončini, od koder je šel večinoma v Mrzli vrh, nato pa Frančiški Golob-Desanki, od koder je šel večinoma na Vojsko. Vmes je morala tudi prenašati pošto v razne kraje, plesti nogavice, šivati obleke in bele površnike za borce. Ob teh priložnostih je prišla v stik z različnimi organizatorji upora, ki so jo

še bolj navduševali za delo v uporniškem gilbanju. Njeno delo je dobivalo poglobljeni značaj, cilj njenega prizadevanja je bil vedno jasnejši. Že oktobra 1942 je postala partijska kandidatka, decembra pa članica Partije, kamor jo je povabil Platiša, ki je spoznal v njej veliko nadarjenost in predanost partijskim nalogam. Marca 1943 je bila že izvoljena v mestni komite, junija pa še v okrajni komite. Članica odbora AFŽ pa je bila že od začetka leta 1943. Z vso vnemo je širila tudi partizansko literaturo, iz katere je tudi sama zajemala mnogo spodbud in znanja. Vse te velike uspehe je lahko dosegala prav zato, ker je že v mladosti okusila grenak kruh, ki ga je takrat rezal rudarskim družinam fašistični okupator.

Dne 19. julija 1944 sva bili s Fanči Žustovo izvoljeni za delegatki v Črnomlju. Žustova je morala v partijsko šolo in na njeno mesto je bila imenovana Tatjana. Odšli sva v Črnomelj, po vrnitvi pa sva bili obveščeni, da sva bili izdani. Tatjana je morala takoj oditi v partizane. Iz Črnomlja je prinesla s seboj še večje navdušenje za borbo in to navdušenje se je v borbi še stopnjevalo. Pot jo je vodila na Vojsko, kjer so se zadrževali razni okrajni in mestni politični forumi. Že od leta 1943 je bila namestnik sekretarja OLO Idrija-Črni vrh. Med borbo je opravljala večinoma propagandne akcije, večje naloge je imela tudi v času, ko se je mudila na Vojskem misija Sovjetske zveze in ko je bil 29. junija 1944 v tej zvezi miting s kulturnim in propagandnim sporedom.

*Stefka Majnik
s stricem na Vojskem
29. 4. 1944*

Prišla je usodna nemška ofenziva, čas, ko je nemški okupator še zadnjič izlival svoj onemogli bes nad našimi borci in nad domačini. Dne 4. aprila 1945 je dobila v Zelenih

robeh rafal preko obeh kolen. Ni se mogla več braniti. K hudi ranjenki je pristopil rabelj in ji pognal kroglo sence. Iz dokumentov, ki so jih sovražniki našli pri njej, so spoznali, da so ubili mlado komunistko, zato je bilo njihovo veselje še toliko večje. Živ-

ljenje mladega dekleta je omahnilo v smrt za našo svobodo.

Le skromno plačilo je dobila za svojo junaško smrt: idrijske žene so imenovalе svoje društvo po njej in tako ohranile spomin na to skromno hčerko našega rudarja.

Lado Božič:

DANES IN JUTRI

Močnejše vlaganje v gospodarske investicije v naši občini, kar je posebno opazno od leta 1960 dalje, marsikoga verjetno preseneča in zadovoljuje, drugega, ki bi želel več negospodarskih investicij, torej vlaganj v družbeni standard, pa spravlja tako vlaganje v slabo voljo in nestrpnost. Zato neprestano sprašuje, kdaj bo konec investiranja v gospodarstvo in kdaj bo prišel na vrsto n. pr. otroški vrtec, kopalni bazen, delavski dom in podobno, kar vse prištevamo med objekte družbenega standarda.

Vsakdo ima po svoje prav: tako pristaši negospodarskih investicij, verjetno pa še bolj tišči, ki teže za hitrejšim in večjim vlaganjem sredstev v razvoj našega občinskega gospodarstva. Le-ti zadnji menijo in se zavedajo, da brez dobrih gospodarskih osnov v komunih ni mogoče kaj prida pričakovati za izgradnjo življenjskega standarda. V te in takšne namene od zunaj nihče ne daje ničesar, vse je treba najti in preskrbeti doma, v lastni hiši. Zato pa čim močnejša je domača gospodarska in materialna osnova, čim krepkejše je gospodarstvo, tem večje so možnosti tudi za hitrejšo rast standarda samega.

Zato menimo, da je upravičeno zmagala v letu 1960 težnja po pospešenem vlaganju in težnja po izdatnejšem vlaganju sredstev v razvoj občinskega gospodarstva, predvsem v industrijo. V tej panogi gospodarstva so namreč naši osnovni trije oziroma bodoči štirje stebri, to so rudnik, Lesna industrija, Eta in Simpleks. Medtem ko je pri investiranju v rudnik in v Lesno industrijo šlo doslej in bo šlo verjetno tudi v bližnji bodočnosti v glavnem za to, da ta dva objekta oziroma podjetji ohranimo živa, da utrdimo to, kar že imamo, oziroma izboljšamo, kar se da izboljšati, s tem, da ju moderniziramo in kar se le da mehaniziramo in, če se bo dalo, v bodočnosti tudi avtomatiziramo, pa gre v zadnjih dveh, t. j. v ETI in Simpleksu, za nekaj novega, za novo industrijsko proizvodnjo. To novo pa naj okrepi, kar imamo, pripomore k nadaljnjemu napredku, k hitrejšim korakom iz dosedanjega statičnega — in zato nazadujočega — stanja našega občinskega gospodarstva.

Prelom je bil v investiranju v letu 1960 zelo očiten. Medtem ko smo še leto prej vložili v naše gospodarstvo le okrog 190 milijonov dinarjev, kar je le dokaz naše ekonomske šibkosti, zelo majhne smelosti in, lahko trdimo, tudi naše konservativnosti in nezaupanja v kreditiranje. Do tega leta smo vlagali namreč v gospodarstvo le toliko, kolikor smo spravili skupaj po lastnih blagajnah, kar samo po sebi ni nič slabega, pomeni pa počasnejšo rast; bali pa smo se k temu deležu primakniti še delež družbe, to se pravi njeno pomoč v obliki posojil oziroma kreditov. Pri vsem tem in takšnem gledanju na razvoj gospodarstva pa smo se zdeli kot naivneži, ki so se zadovoljevali s tem, kar nam je pustila preteklost in trhla samozavest, da nam več tudi ni potreba. Zato ni bilo prav nobenega poleta, nobenih misli in idej in zato tudi nobenega načrta za nadaljnji razvoj. Če pa je padla kakva nova in zdrava misel, smo jo s smehom in ironijo kaj hitro udušili in spravili s sveta.

Vendar pa tako po starih tirih le ni moglo iti naprej. Najprej se je premaknilo v rudniku. Nastopilo je spoznanje, da tako ne bo šlo dolgo in da bo treba nekaj novega. Celotni razvoj naše družbe in vsestranske potrebe občana in komune so zahtevale in narekovale novo pot. Ta pot pa je bila samo v investiranju v gospodarstvo, da bi na tak način več ustvarili, več imeli in tudi več delili med seboj. Tako je nastopila potreba po novi in moderni peči. V Lesni industriji pa se je končavala desetletna borba za modernizacijo obratov, ki se je začela počasi uresničevati.

Vse te težnje in potrebe so zahtevale že v letu 1960, da so se vlaganja v gospodarstvo povzpela nad 660 milijonov dinarjev. Tudi v naslednjem letu so bile gospodarske investicije zelo močne. Dosegle so 600 milijonov din, torej le nekaj manj kot prejšnje leto. V tem letu pa se pridružijo k investicijam rudnika in Lesne industrije tudi že investicije v »Simpleksu«.

V leto 1962 smo stopili s planom gospodarskih investicij v višini 695 milijonov din. Precej več, kot je to bilo prejšnje leto. Na

prvo mesto v planu pa je sedaj stopila ETA s svojimi 239 milijoni din, nato rudnik s 112 in lesna s 100 milijoni potrebnih investicij.

Nismo pa še prišli do konca prvega polletja, ko so že prišle na dan nove zahteve in potrebe po dodatnih investicijskih sredstvih.

Te zahteve dokazujejo, da prevladuje vedno bolj prepričanje, da bo brez dobrega in večjega gospodarskega potenciala v občini šlo le z veliko težavo, potrebe pa so tudi na področju standarda vedno večje, same zahteve pa že skoro nimajo meja. Zato že narašča pritisk za razvoj gospodarstva, pojavljajo se nove ideje za razširitev obstoječe in po uvažanju nove industrijske proizvodnje in to v okviru danih objektivnih možnosti in lastnih sposobnosti.

Tako je zrastle potreba po novi, drugi rotacijski peči v rudniku. Pojavila se je možnost proizvodnje kolektorjev v okviru današnjega Simpleksa. Kaj hitro so bili izdelani načrti in proizvodni programi ter predloženi zahtevki za sredstva na pristojnih mestih. Težnja, želja in nuja po napredku so postali močnejši kot prejšnji strah pred najemanjem kreditov. To dokazujejo tudi zahtevki, ki niso ravno majhni. Za rudniško peč bo potrebnih okrog pol milijarde din, za modernizacijo jame okrog 100 milijonov din. Za proizvodnjo kolektorjev pa bo skupno potrebnih okrog 120 milijonov din za stroje in okrog 140 milijonov din za obratna sredstva. Že v letošnjem letu naj bi rudnik investiral okrog 300 milijonov, Simpleks pa okrog 50 milijonov din za stroje in nekaj milijonov din že za obratna sredstva.

Tako naj bi narastle letošnje gospodarske investicije v industriji od predvidenih 457 milijonov na 775 milijonov din.

Kje najti ta povišana sredstva? Rudnik bo najel pri bankah potrebna posojila, za »Simpleks« pa je občinski ljudski odbor odobril iz občinskega investicijskega sklada okrog 50 milijonov din posojila. Toliko naj bi znašala vrednost letošnjih investicij za nabavo strojev. Problem obratnih sredstev pa bo treba reševati v okviru bančnih sredstev.

Tako so se torej stvari spremenile in se spreminjajo. Preden pa zaključimo besedo o investiranju v naše gospodarstvo, še nekaj besed na račun tistih, ki bi ob vsem tem radi zmanjšali pomen do sedaj vloženi sredstev v družbeni standard. Trditve, da ne vlagamo v take investicije, je možno ovreči s številkami. Prav z naraščanjem vlaganj v gospodarstvo naraščajo tudi naša vlaganja v negospodarske investicije. Tako so znašale investicije izven gospodarstva v letu 1958 le 135 milijonov din, naslednje leto že 222 milijonov. Ko pa smo začeli v letu 1960 več vlagati v naše gospodarstvo, so poskočila tudi vlaganja

v negospodarstvu na 335 milijonov, dosegle lani 344 milijonov in letos so planirane v višini 400 milijonov din.

Kdor pa še tem številkam ne verjame, naj napravi sprehod po občini, in sicer kar po dolini od Godoviča do Cerknega. Še bolj pa se bo prepričal, če se povzpne recimo na Porezen, Jelenk, Tičnico ali Kobalove planine. Dobro naj opazuje velike spremembe v dolini. Kdor je še bolj zakrknjen, pa naj ostane kar v mestu. Kaj bi naštevali. Odprtih oči in odkritosrčnega pogleda in spoznanja bo moral priznati stvarno resnico. Razvoja komune in dviganja standarda ni mogoče zanikati, možno pa je, da gre vse to mimo mnogih, ki zastajajo na naši skupni poti.

Že dosedanje prilično veliko vlaganje v družbeni standard pa ne zanikuje nadaljnjih in povečanih vlaganj. Mnogo potreb je še neutešenih, iz dneva v dan se bodo pojavljale nove. Nova stanovanja, nove ulice, ceste, vodovod, novi gostinski in trgovski lokali, skladišča, turistični objekti v mestu in na podeželju, da ne omenjamo objektov, ki smo jih že spredaj omenili, a še čakajo na uresničitev, kličejo po novih sredstvih in po delu. Vse bo prav verjetno prišlo po načrtu do svoje realizacije. Po načrtu in brez živčnosti ter nepotrebnega hlastanja, ki lahko več škoduje kot koristi. Kdaj pa naj bi bilo vse to, oziroma začetek tega?

Pravimo, da takrat in tedaj, ko bodo vsaj v glavnem končane vse naše glavne in osnovne gospodarske investicije, o katerih smo govorili. Res pa je, da z vlaganjem v gospodarstvo ne bo nikoli mogoče popolnoma prenehati. Tudi gospodarstvo je živ organizem, ki se razvija in raste le, če ga pravilno negujemo.

Glavne investicije v našo industrijo naj bi bile zaključene v sedaj načrtanem obsegu v letu 1963, le manjši del bi še ostal za leto 1964. Tako naj bi prihodnje leto dogradili rotacijsko peč pri rudniku, Lesna industrije naj bi se preselila v novi objekt v Sp. Idriji in stekla naj bi proizvodnja kolektorjev v prvi fazi. Prihodnje leto naj bi komuna investirala v Lesno industrijo le še okrog 50 milijonov din, nadaljnja vlaganja v manjšem obsegu pa naj bi šla v breme podjetja.

Tudi investicije v ETI naj bi prihodnje leto znašale okrog 50 milijonov, v naslednjem pa le še okrog 40 milijonov dinarjev. K tem investicijam naj bi sorazmerno prispevali vsi dosedanji vlagatelji OLO, ObLO, banke in podjetje samo. »Simpleks« pa naj bi si z letošnjim deležem LO priboril preostali del potrebnih sredstev pri bankah. S tem bi zaključil investiranje svoje prve faze razvoja. Naslednje faze pa naj bi finansiral sam s pomočjo bančnih sredstev.

Tako naj bi vse gospodarske investicije znašale v prihodnjem letu le še okrog 400 milijonov din v osnovna in okrog 120 milijonov din v obratna sredstva. Za vlaganja v gospodarstvo bo imel občinski investicijski sklad v prihodnjem letu na razpolago le okrog 60 do 100 milijonov din, druga sredstva pa bo treba najti izven komunskih meja.

Spričo tako močnega vlaganja v naše gospodarstvo pa bo nastopila daljša ali krajša

doba vračanja vloženi sredstev naših industrijskih podjetij v obliki anuitet. Ta naloga vračanja sredstev bo povzročila tudi manjše vlaganje lastnih sredstev teh podjetij v družbeni standard.

Zato bo treba ta čas premostiti bodisi s sredstvi proračuna ali pa drugimi viri in sredstvi, ki bi jih bilo treba nameniti in močnejše angažirati za nekatere objekte standarda.

Martin Likar:

KULTURNO DELOVANJE V SOCIALNODEMOKRATSKIH ORGANIZACIJAH

(3. nadaljevanje)

»Splošna mladinska zveza v Idriji«

Zamisel o ustanovitvi mladinske socialistične organizacije v Idriji je dal Anton Kristan, ki je poudarjal, da takih organizacij na Slovenskem še nimamo, pač pa da jih imajo Nemci. Na Dunaju imajo mladinske zveze čevljarji, krojači, kovinarski pomočniki in drugi. Nujno je potrebno, da v našo organizacijo zajamemo tudi mladino. Vendar sta pretekli dve leti, preden je prišlo do uresničevanja te lepe zamisli.

Sredi februarja 1910 je Ivan Štravs sklical mladinski shod, ki je imel na dnevnem redu: 1. Ustanovitev »Splošne mladinske zveze« v Idriji, 2. sestavo pravil zveze in 3. volitev ustanovnega odbora. Prvi je govoril sklicatelj Ivan Štravs; prikazal je potrebo po ustanovitvi te organizacije, ki bo služila socialistični mladini za pouk in zabavo in v kateri se bo lahko prosto izživljala ter se vzgajala v socialističnem duhu. Naša mladina se bo tako lahko ločila od vzgoje pri »Sokolu« in »Orlu«, ki sta meščanski stranki in nasprotnici socialnodemokratske stranke. Nato je bil Ivan Štravs pooblaščen, da sestavi pravila, društvo pa naj posluje kot začasno, dokler oblast ne bo potrdila pravil. V ustanovni odbor so bili izvoljeni: za predsednika Martin Likar, za tajnika Pavel Vinkler, za blagajnika Avgust Kosmač, za namestnika tajnika Anton Tratnik, za namestnika blagajnika pa Jernej Pivk. Revizorji so bili: Franc Žgavec, Peter Lazar in Anton Bajt.

Dne 8. aprila smo sklicali ponovni shod mladine, kjer smo sprejeli pravila in jih poslali v odobritev.

Iz teh pravil naj navedem samo nekaj najvažnejših izvodov: društvo je nepolitično, njegov delokrog je Idrija z okolico, pospešuje duševni in gospodarski napredek ter varuje,

izvzemši politične, vse socialne in gospodarske interese svojih članov. Iz navedenega je torej razvidno, da smo želeli dati društvu zelo široke temelje z namenom, da bi pritegnili čimveč mladine v naše vrste. Svoje cilje dosega društvo s prirejanjem shodov, predavanj, razgovorov, z ustanavljanjem krožkov, s prirejanjem poučnih tečajev, z gojitvijo telesne vzgoje, petja, dramatike, s prirejanjem kulturnih zabav, predstav, koncertov itd. Svojim članom nabavlja časopise, sklepa in vlaga resolucije, odpošilja deputacije, se udeležuje volitev v vsa nepolitična zastopstva itd. Za doseganje teh ciljev se Zveza lahko povezuje z organizacijami, ki imajo enake namene. Član postane lahko vsaka oseba moškega ali ženskega spola z izpolnjenim 14. letom starosti. Preneha pa biti član društva vsaka oseba, ki je dopolnila 24 let starosti, razen tistih, ki sodelujejo v različnih odsekih, kar je bilo posebej definirano. Podporni člani so lahko stari nad 24 let in plačujejo posebne prispevke.

Deželna vlada v Ljubljani je pravila odobrila 18. junija 1910, nakar smo 9. julija sklicali ustanovni shod v prostorih »Unije rudarjev«, kjer je Anton Kristan, ki je prišel iz Ljubljane, najprej govoril o nalogah in o pomenu organizacije, predvsem o boju proti alkoholizmu, nikotinu, proti hazardnim igram, nasvetoval pa je poučne izlete.

V upravni odbor so bili izvoljeni: predsednik Martin Likar, podpredsednik Ivan Bizjak, tajnik Pavel Vinkler, blagajnik Avgust Kosmač, namestnik tajnika Anton Tratnik, namestnik blagajnika Jernej Pivk, torej isti, kakor smo bili v pripravljalnem odboru. Razširili smo ga še z namestniki Ivanom Balohom, Ivanom Troho in Stefanom Menardom.

Društvene prostore smo dobili v »Uniji rudarjev«, v prvem nadstropju gostilne Antona Kogejja. Sklenili smo, da bomo imeli seje

vsak mesec, po potrebi pa vmes tudi izredne seje. Takoj smo ustanovili tudi govorniški odsek, ki je postal najmočnejši steber organizacije. Vodil ga je prof. dr. Dragotin Lončar. Predavanja so bila vsak četrtek in postala so prava univerza tedanjega znanja o socializmu, največkrat pa je predaval vodja odseka. Naj na tem mestu navedem samo nekaj tem, ki smo jih takrat obravnavali: Krekov »Socializem«, družba in oblast, zakonitost in zakoni, človeška družba, pravičnost in pravo, pozitivisti, naravno pravo in pravost, človek in njegove naravne pravice, eksistenčno pravo, lastninske pravice, pridobivanje zasebne lastnine, meje zasebne lastnine, agrarni socializem, pogodbeno in državno pravo, družbeno pravo, delavska pogodba, delavsko združevanje, monopoli in karteli, zveze delavskih stanov, rodbina in narod, krščanski zakoni, izvor rodbine, Mathusova načela, družbeno in narodno pravo, narodna avtonomija, izvor države, stare države, sedanje države itd. Največ časa smo seveda posvetili študiju zgodovine socializma: poizkusi v Perziji in na Kitajskem, verske zmote, utopisti, lavelovci, krekovci, pomen francoske revolucije, socialistični pisatelji pred francosko revolucijo, komunistične občine v Ameriki, leto 1848, Marx in Engels, Lassalle, Komunistični manifest, prva internacionala, Erfurtski program itd.

Leta 1912 smo ustanovili tamburaški odsek, ki je štel 10 članov; vodil ga je Štefan Lapajne. Nastopal je pred igrami in drugimi prireditvami, pa tudi izven mesta. Deloval je prav do konca prve svetovne vojne.

Dramski odsek ni mogel razviti večje dejavnosti, dokler si nismo napravili svojega odra. Denar nam je posodilo »Obče konsumno društvo«, sicer pa smo večino del opravili kar sami. Kulise nam je poslikal neki Seljak iz Podmelca. Oder smo postavljali v dvorani pri »Črnem orlu«, kjer smo imeli večino predstav. Na predvečer delavskega praznika 1. maja 1912 smo že igrali prvo igro »Samosvoj«, ki jo je napisal Etbin Kristan. Pri njej je sodeloval tudi znani idrijski rojak Valo Bratina, ki je prišel iz Trsta. Dvorana je bila popolnoma zasedena. Sledilo je dramsko delo »UČENJAK«, 22. decembra pa narodna igra »Deborah«. Leta 1913 smo zopet proslavili 1. maj s Cankarjevo igro »Kralj na Betajnovi«, ponovili smo igro »Samosvoj« in odigrali Kristanovi »Tovarna« ter »Ljubisava«, potem pa kar po vrsti: »Jakob Ruda«, »Županova Micka«, »Za narodov blagor«, »Eno uro doktor«, »Trije tički«. Šele med vojno je to tako plodno delo popolnoma utihnilo.

Zadnje leto pred vojno nas je večkrat

obiskal tudi dr. Tuma iz Gorice ter nam predaval o Triglavu in o planinstvu sploh.

Že leta 1911 smo ustanovili odsek »Mladinske zveze« v Sp. Idriji; pristopilo je 28 članov.

Po vojni leta 1919 smo poizkušali naše delo obnoviti v celoti. Najprej smo postavili na noge pevski zbor; najprej ga je vodil Karel Bezeg, ki pa je bil prestavljen v Tolmin prav zato, da ne bi mogel voditi našega zbora. To je bil prvi korak italijanskega okupatorja, ki je začel preganjati naš slovenski jezik. Njihova taktika še pred nastopom fašizma je bila, pregnati najprej slovenske izobražence. Vse je torej kazalo, da bomo ostali zopet brez pevovodje. Tedaj se je pogumno pojavil naš pevec Viktor Lipužič in izjavil: »Če drugega ni, bom pa jaz poizkusil.« Bil je rudar in mi smo mu zaupali. Svoje delo je opravljal zelo vestno in vodil zbor 4 leta.

Pomemben je bil društveni shod januarja 1921. Bil je v prostorih Unije rudarjev. Zaradi novih razmer smo sklenili, da prekrstimo našo zvezo v »Kulturno zvezo« v Idriji. Moški zbor se je zopet okrepil in narasel na 26 pevcev. Naslednje leto smo ustanovili tudi mešani zbor, ki je štel 45 pevcev in pevk. Imeli smo več nastopov, med njimi tudi na grajskem dvorišču. Prvi maj smo proslavili pri Podroteji, tja pa je prišel tudi Ivan Regent iz Trsta. Že februarja 1921 pa smo doživeli prvi večji incident z okupatorsko oblastjo. Na pustni veselici, ki smo jo priredili v rudniški dvorani, so se pojavili italijanski karabinjerji in začeli streljati v zrak, da bi ljudi razgnali. Na oder je stopil naš član Leopold Jurman in pozval ljudi, naj se mirno razidejo na svoje domove. Karabinjerji so ga hoteli takoj aretirati, vendar jim je ušel. Pozneje so ga sicer odkrili in je bil obsojen k sreči samo na pogojno kazen. Zbor je nastopil tudi na prvomajski proslavi v telovadnici osnovne šole, kjer je govoril Dragotin Godina o pomenu delavskega gibanja. Oktobra smo imeli vinsko trgatavo, ki je odlično uspela. Novembra smo igrali Funtkovo »Tekmo«. Tudi Silvestrovo smo obhajali s spevoigro ob nabito polni dvorani.

Močno dejavnost vseh naših odsekov smo razvili tudi še v letu 1922. Predpustno veselico smo imeli v rudniški dvorani s petjem in dramsko predstavo. Pod vodstvom pevovodje Lipužiča smo prvič zapeli tudi »Žabe«, ki so vzbudile val navdušenja. 1. maj smo v tem letu proslavili v smislu tradicije, ki se je bila ustalila v našem rudarskem mestu. Na predvečer smo imeli pevsko in dramsko prireditev, zjutraj je bila budnica godbe na pihala, nato spreved z rdečo zastavo, ki se nam

je ohranila v Sp. Idriji do danes in jo čuva Mestni muzej. Na shodu pred jaškom »Barbara« je govoril idrijski revolucionar Franc Vidmar, popoldne pa smo imeli v rudniški dvorani javno veselico ob številni udeležbi in v vedrem razpoloženju. Decembra 1921 je prišlo v naših organizacijah do preloma, s katerim je bila ustanovljena v Idriji sekcija Komunistične partije. Ob prestopu v tretjo internacionalo so med nami nastala močna politična trenja, ki pa na kulturno življenje niso imela večjega vpliva, ker je nad vsemi visel Damoklejev meč — porajajoči se fašizem.

V letu 1922 so postali posebno aktivni akademiki, ki so študirali v Ljubljani. Ustanovili so svoj Akademski krožek in Franc Lapajne je imel februarja dvojne predavanj o sončnem sistemu. Konec jeseni in pozimi smo imeli tudi še pouk v prostorih osnovne šole. Računstvo nas je učil učitelj Otmar Novak. Ravnatelj Konsumnega društva je bil tedaj Dragotin Gustinčič, ki nas je poučeval v knjigovodstvu. Fašisti so tedaj že močno ustrahovali vse slovenske organizacije ter vidnejše osebnosti in Gustinčič je moral zapustiti Idrijo. Odšel je na Dunaj in od tam v Sovjetsko zvezo. Ravnatelj Konsumnega društva je leta 1923 postal Alojz Hreščak. Na dramskem področju je bil tedaj najbolj aktiven Akademski krožek, zelo dobro pa je delovala naša društvena knjižnica, ki je štela 1100 knjig. Zamenjave knjig so bile vsako nedeljo.

Pozimi leta 1922 je bil prišel v Idrijo Lovko, da bi ustanovil podružnico Ljudskega odra, ki je imel sedež v Trstu. Ker pa je bil Trst preveč oddaljen in bi imeli z igrami večje stroške kot dohodke, se naše članstvo s to reorganizacijo ni strinjalo. Naš dramski odsek je tedaj vodil Franc Troha, stebri našega odra pa so bili: Anton Sova, Anton Kokalj, Viktor Poženel, Franc Kokalj, Karel Vončina, Albert Lipužič, Lovro Kavčič, Karel Pahor, Filip Kumer, Josip Koler, Filip Murovec, Stanislav Kokalj, Karel Vončina, Anton Pajer, Franc Rogelj, Leopold Troha, Ivan Krašna, Leopold Jurman, Martin Likar, Jože Murovec, Janko Mohorič, Viktor Krašna, Ivan Eržen, Ivan Gantar, Franc Poženel, Viktor Lipužič, Jernej Murovec, Franc Lapajne in Rafael Lapajne. Glavne igravke so bile Fanči in Karolina Miklavčič, Tončka Bajc, Pavla Puc, Terezija in Marija Velikajne, Ivanka Poženel, Fanči Šinkovec, Ivica Velikajne, Angela Pivk, Ivana Pivk, Marija Podgornik, Lavra Cuderman in še druge.

Igram, ki smo jih že spredaj navedli, smo dodajali še nove: Tekma, Veleja, Vozel, Ploha, V vrtincu, Mrak, Prisega ob polnoči,

Glavni dobitek, Sin, Strahovi, Satanska ženska, Pereat možje, Volkovi, Berite novice, Krojač Flips, Napoleonov samovar, Železnica, Enajsta zapoved in še mnogo enodejank in šaljivih prizorov. Polnih 16 let je trajalo to plodno kulturno delovanje naše organizacije.

Ravnatelj Konsumnega društva Alojz Hreščak je po svojem prihodu prevzel oba pevska zbora, katerima smo dodali še mladinskega. Toda ne za dolgo. Voditelji fašizma v Idriji so se na vse pretege trudili, da bi v mestu ustanovili fašistično stranko, pri čemer pa so naleteli na splošen odpor in so ujeli v svoje mreže samo posamezne renegate. Konec leta 1923 je fašistični tajnik Vlahovič pripeljal iz Italije 25 fašistov in jih večinoma zaposlil v rudniku; šele potem so lahko ustanovili svoj »Partito nazionale fascista«. Tedaj se je začel pravi teror. Toda naša organizacija še ni odnehala. Še vedno smo imeli redne pevske vaje trikrat na teden, v času nastopov pa tudi dnevno. Prav tako sta kar najagilnejše delovala tudi dramski in tamburaški odsek, ki ga je vodil Rafael Lapajne.

Dne 24. marca 1925 smo imeli pevske vaje. Dogodek mi je ostal živo v spominu. Nenadoma so se odprla vrata in z zaničljivim izrazom »z dovoljenjem« so stopili med nas štirje fašisti: na čelu poročnik karabinjerjev, komisar tajne policije Dias, maršal tajne policije, znani fašistični razbijač Jon, in maršal karabinjerjev. Komisar se je že pri vratih surovo zadržal nad Hreščakom, če ne ve, da olika zahteva, da se vstane, kadar oni vstopijo. Hreščak mu je popolnoma mirno odgovoril, da ga ne pozna in zato tudi ne more vedeti, kdo je. Sledila je preiskava. Morali smo jim odpreti vse omare in pokazati vse knjige. Nato so vsakemu posebej pretipali vse žepe ter ga nato spustili skozi vrata, prej pa so vse prisotne še vnesli v zapisnik. Zadržali so samo Hreščaka ter ga odpeljali na njegov dom, kjer so mu tudi vse preobrnil, vendar tudi tu niso našli ničesar, s čimer bi lahko utemeljili aretacijo in razpustili društvo. Tega dne je bil namreč pri Hreščaku naš poslanec Jože Srebrnič in policija je bila to izvohala. Računali so, da bo imel pri sebi kake papirje. Hreščak je imel v resnici v žepu neka tajna partijska navodila, vendar mu jih je bil skrivoma odvzel eden od pevcev in jih spravil na skrivno mesto. Tedaj smo že delovali pod imenom »Izobraževalno društvo«, katerega je bila prevzela pod svoje okrilje Zveza kulturnih društev v Gorici, ki nam je omogočila nadaljnji obstoj. Prav v tem se kaže tesno sodelovanje te napredne organizacije v Gorici, ko so morala prenehati politična nasprotstva v skupni borbi proti skupnemu sovražniku. Toda že 7. novembra 1926, ko

smo bili še v polnem poletu našega kulturnega in političnega dela, je bilo razpuščeno tudi naše »Izobraževalno društvo«. V uradu javne varnosti smo morali podpisati uradni akt, s katerim nam je bilo sporočeno, da se društvo razpušča »zaradi javne varnosti«. Hkrati so nam tudi zagrozili, da bomo prišli pred posebno sodišče, če se bomo še zanimali za društvene zadeve ali poizkušali kakorkoli obnoviti njegovo dejavnost.

Pa vendar še nismo hoteli odjenjati. Tajno smo se zbirali pri Viktorju Lipužiču vsak teden ob sobotah ali nedeljah in vadili petje. Pelj smo ob raznih priložnostih v Idriji, Sp. Idriji, v Šebreljah, na Šentviški gori, na Vojškem, v Ledinah, na Vrsniku, na Kovačevem rovtu, v Koševniku, v Črnem vrhu, na Javorniku, v Reki ob Idrijci, v Istri in celo v Trstu. Lepa slovenska pesem nas je družila in izkoristili smo vsako priložnost, da smo dali duška svojemu gnevu proti nasilnemu fašizmu.

zmu. Ta tajni pevski zbor je deloval še do leta 1936, ko so postala tla prevročja in vsako zbiranje nemogoče. Šele tedaj je popolnoma utihnilo naše prosvetno in politično delovanje, ki je bilo plodno kakor malokje v socialističnih vrstah.

Zavedam se, da moj članek ni popoln in da ni mogel izčrpati problematike tega živahnega in razgibanega obdobja delavskega gibanja v naši rudarski Idriji. Arhivov nisem imel na razpolago, ker so bili uničeni. Posluževati sem se moral svojih priložnostnih zapiskov, redke literature, predvsem pa lastnega spomina. To obdobje je prav tako važno tudi z vidika političnega razvoja, ki ga nisem nameraval obdelati, ker to dogajanje zasluži globlje strokovne obravnave.

Konec

O B Č I N S K I L J U D S K I O D B O R

Na podlagi 27. člena Statuta občine Idrija in 39. člena Zakona o proračunih in o financiranju samostojnih zavodov (Uradni list FLRJ št. 52-847/59) je Občinski ljudski odbor Idrija na seji občinskega zbora in na seji zbora proizvajalcev dne 28. aprila 1962 sprejel

ODLOK

O PRORAČUNU OBČINE IDRİJA (OBČINSKEM PRORAČUNU) ZA LETO 1962

1. člen

Občinski proračun za leto 1962 obsega:

dohodke v znesku	243.800.000
omejitev dohodkov v znesku	23.710.000
izdatke v znesku	220.090.000

2. člen

Proračune občinskih organov, ki bi bili ustanovljeni v letu 1962, potrjuje Občinski ljudski odbor.

3. člen

Za odplačilo anuitet najetih posojil (v znesku 177.919.349) se zagotovi v letu 1962 12 milijonov 686 tisoč dinarjev.

4. člen

Svet za družbeni plan in finance Občinskega ljudskega odbora Idrija sme razpolagati s proračunsko rezervo ob pogojih 93. člena Zakona o proračunih za posamezne primere do zneska 100.000 din, vendar največ do tretjine proračunske rezerve.

5. člen

Ta odlok prične veljati z dnem objave v Uradnem glasilu okraja Gorica, uporablja pa se od 1. januarja 1962.

Številka: 010-4/62-3/2
Idrija, 28. aprila 1962

Predsednik
Lado Božič, s. r.

Na podlagi 2. točke 27. člena statuta občine Idrija, 106. člena Zakona o proračunih in o financiranju samostojnih zavodov (Uradni list FLRJ, št. 52/59) in resolucije Ljudske skupščine LRS o nalogah komune in stanovanjskih skupnosti pri otroškem varstvu (Uradni list LRS, št. 26/61) je Občinski ljudski odbor Idrija na seji občinskega zbora in na seji zbora proizvajalcev dne 30. marca 1962 sprejel

ODLOK

O USTANOVITVI SKLADA ZA SOCIALNO VARSTVO OBČINE IDRİJA

1. člen

Ustanovi se sklad za socialno varstvo občine Idrija (v nadaljnjem besedilu »sklad«).

2. člen

Sklad je pravna oseba.

Za obveznosti sklada jamči ustanovitelj.

3. člen

Sredstva sklada so:

1. prispevek občine,
2. prispevki gospodarskih organizacij, zavodov in ustanov,
3. prispevki drugih politično-teritorialnih enot in skladov,
4. prispevki državljanov,
5. obresti od sredstev sklada,
6. posojila,
7. drugi dohodki.

4. člen

Sredstva sklada se uporabljajo:

1. za izvajanje družbenega varstva otrok in odraslih, ki ga narekujejo občinski, republiški in zvezni predpisi,

2. za razvoj preventivne dejavnosti na področju varstva otrok in odraslih,
3. za razvoj socialnih služb,
4. za investicijsko dejavnost na področju socialnega varstva.

5. člen

Sklad upravlja upravni odbor, ki ima enajst članov.

Člane upravnega odbora imenuje občinski ljudski odbor izmed državljanov, ki poznajo probleme socialnega varstva in aktivno sodelujejo pri njihovem reševanju v občini, stanovanjskih skupnostih, gospodarskih organizacijah in ustanovah ter družbenih organizacijah.

6. člen

Dohodki in izdatki sklada se določijo s finančnim načrtom, ki temelji na programu dela.

7. člen

Sredstva, ki so določena za posamezne skupine izdatkov, se stavijo na razpolago tistim organom oziroma tistim organizacijam, ki opravljajo posamezne ali več nalog s področij, ki jih narekuje 4. člen tega odloka.

8. člen

Upravni odbor sestavi program dela in finančni načrt sklada po smernicah za varstvo družine in za socialno varstvo pristojnih svetov občinskega ljudskega odbora.

Natančnejše razmerje ustanovitelja do sklada ter organizacije in način poslovanja sklada določi ustanovitelj s pravili.

9. člen

Administrativne zadeve sklada opravlja Oddelek za splošne zadeve ObLO Idrija.

10. člen

Z dnem, ko se začne uporabljati ta odlok, neha veljati Odredba o ustanovitvi sklada za zaščito matere in otroka občine Idrija št. 5/12-55 z dne 6. 12. 1955.

Sredstva tega sklada, ugotovljena na dan 31. decembra 1961, pravice in obveznosti prevzame sklad za socialno varstvo občine Idrija.

11. člen

Ta odlok velja od dneva objave v »Uradnem glasilu okraja Gorica«, uporablja pa se od 1. januarja 1962.

Štev.: 021-19/1962-5 R/m
Idrija, 30. marca 1962

Predsednik
Lado Božič, s. r.

Na podlagi 2. odstavka 3. člena Uredbe o nagrajevanju vajencev (Uradni list FLRJ, št. 6/62) in 10. člena Statuta občine Idrija je Občinski ljudski odbor Idrija na seji občinskega zbora in na seji zbora proizvajalcev dne 30. marca 1962 sprejel

ODLOK

O POVEČANJU NAGRAD VAJENCEM V POSAMEZNIH POKLICIH

1. člen

Povečane nagrade se izplačujejo naslednjim

vajencem: zidarjem, tesarjem, dimnikarjem in brivcem.

2. člen

Ker znaša učna doba za vajence teh poklicev samo 2 leti, se za 1.000 din povišajo nagrade, ki so po Uredbi o nagrajevanju vajencev določene za drugo in tretje učno leto. Tako povečane nagrade znašajo v prvem učnem letu 6.000 din in v drugem učnem letu 7.000 din mesečno.

3. člen

Ta odlok velja od dneva objave v Uradnem glasilu okraja Gorica.

Štev.: 12-2/62-4
Idrija, 30. marca 1962

Predsednik
Lado Božič, s. r.

Na podlagi 1., 2. in 3. člena temeljnega zakona o občinski dokladi in o posebnem krajevnem prispevku (Uradni list FLRJ št. 19/55, 55/57 in 52/59) in 2. točke 27. člena Statuta občine Idrija je Občinski ljudski odbor Idrija na seji občinskega zbora in na seji zbora proizvajalcev dne 28. aprila 1962 sprejel

ODLOK

O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ODLOKA O UVEDBI OBČINSKE DOKLADE NA DOHOD- KE OD KMETIJSTVA ZA LETO 1962

1. člen

K zadnji točki 3. člena odloka o uvedbi občinske doklade na dohodke od kmetijstva za leto 1962 se doda nova 4. točka, ki se glasi:

»Dodatna občinska doklada na katastrski dohodek od gozdnih površin za vse katastrske občine se plačuje po naslednjih stopnjah od osnove:

nad 50.000	do 50.000	6 %
nad 100.000	do 100.000	7 %
nad 200.000	do 200.000	8 %
		10 %

2. člen

Ta odlok velja od dneva objave v »Uradnem glasilu okraja Gorica«, uporablja pa se od 1. januarja 1962.

Štev.: 010-6/62 3/1
Idrija, 28. aprila 1962

Predsednik
Lado Božič, s. r.

Na podlagi 5. člena Uredbe o spremembah in dopolnitvah prometnega davka (Uradni list FLRJ št. 6/51-1962) ter 2. odstavka 27. člena Statuta občine Idrija je Občinski ljudski odbor Idrija na seji občinskega zbora in na seji zbora proizvajalcev dne 30. maja 1962 sprejel odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o občinskem prometnem davku od prometa na drobno v občini Idrija, ki se v prečiščenem besedilu glasi:

ODLOK

O OBČINSKEM PROMETNEM DAVKU OD PROMETA NA DROBNO V OBČINI IDRIJA

1. člen

Občinski prometni davek na drobno plaču-

jejo od celotnega prometa na drobno, ki ga imajo na območju občine Idrija:

a) trgovska podjetja na drobno, in sicer za promet, ki ga imajo neposredno ali po svojih prodajalnah, izvemši promet na debelo, ki ga imajo trgovska podjetja na drobno s pravico na debelo;

b) trgovine;

c) prodajalne trgovskih podjetij na debelo;

č) prodajalne proizvodnih organizacij;

2. člen

Občinski prometni davek se ne plačuje:

a) od prometa na proizvode, za katere se po zveznih predpisih prizna povračilo (regres) pri prodaji na drobno;

b) od prometa s proizvodi, za katere so z zveznimi predpisi določene prodajne cene na malo ali je določen način formiranja prodajnih cen na malo;

c) od prometa z živilskimi potrebščinami, razen alkoholnih pijač;

č) od prometa s koleki in poštними znamkami, poštными dopisnicami, vsemi drugimi vrednotnicami, časniki, revijami in knjigami;

d) od prometa z avtomobili (osebni, avtobusi, traktorji in prikolicami);

e) od prometa z oficirsko opremo (uniformo in njenih posameznih delov).

3. člen

Kot življenjske potrebščine, od katerih se davek ne plačuje, se štejejo živilski izdelki iz panoge 127 začasne nomenklature zvezne planske komisije iz leta 1948, iz panoge 211 — kmetijstvo, 212 — sadjarstvo, 213 — vinogradništvo, 214 — živinoreja, 215 — ribištvo, 218 — domača predelava kmetijskih pridelkov, razen alkoholnih pijač.

4. člen

Občinski prometni davek se po tem odloku plačuje od prometa v trgovini, razen od prometa naravnih vin in ostalih alkoholnih pijač, po stopnji 4‰, izvemši motorna kolesa in motoskuterje, za katere se plačuje po stopnji 3‰.

5. člen

Če se iz poslovnih knjig gospodarske organizacije, ki je zavezana plačilu tega davka, ne more ugotoviti prometa blaga, ki je zavezan plačilu tega davka, lahko občinski ljudski odbor z individualno odločbo določi povprečen odstotek občinskega prometnega davka od celotnega prometa, ki ga je gospodarska organizacija dosegla s prodajo na drobno, razen alkoholnih pijač.

6. člen

Uredba o prometnem davku (Uradni list FLRJ št. 55/53) z vsemi poznejšimi spremembami in dopolnitvami, navodilo za izvajanje uredbe o prometnem davku (Uradni list FLRJ št. 2/54) s poznejšimi spremembami in dopolnitvami, uredba o prisilni izterjavi davkov in drugih proračunskih dohodkov (Uradni list FLRJ št. 33/53), pravilnik o sestavljanju periodičnih obračunov in pobiranju dohodkov proračunov in skladov od gospodarskih organizacij (Uradni list FLRJ št. 24/59) in uredba o kazenskih obrestih od nepravočasno vplačanih dohodkov proračuna in družbenih skladov (Uradni list FLRJ št. 41/59) veljajo načelno tudi glede občinskega prometnega davka od prometa na drobno.

7. člen

Izjemno od določb prejšnjega člena plaču-

jejo davčni zavezanci občinski prometni davek do vsakega 10. v mesecu za pretekli mesec.

8. člen

Ko prične veljati ta odlok, prenehata veljati odlok o občinskem prometnem davku od prometa na drobno v občini Idrija št. 03/1-36-96/1-1961-P/v z dne 25. 12. 1961 ter odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o občinskem prometnem davku od prometa na drobno v občini Idrija št. 422-21/1962-3/1-1962-P/v z dne 30. marca 1962.

9. člen

Ta odlok začne veljati od 1. junija 1962, objavi pa se v Uradnem glasilu okraja Gorica.

Štev.: 010-7/62-3/1-1962-P/v

Idrija, 30. maja 1962

Predsednik

Lado Božič, s. r.

Na podlagi 27. člena Statuta občine Idrija, 22. in 43. člena temeljnega zakona o financiranju šolstva (Uradni list FLRJ št. 53/60) je Občinski ljudski odbor Idrija na seji občinskega zbora in na seji zbora proizvajalcev dne 30. maja 1962 sprejel

ODLOK

O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ODLOKA O STOPNJI PRISPEVKA V SKLAD ZA ŠOLSTVO OBČINE IDRIJA

1. člen

1. člen Odloka o stopnji prispevka v sklad za šolstvo občine Idrija se spremeni in glasi:

»V sklad za šolstvo občine Idrija se steka 40,22‰ vseh proračunskih dohodkov, ki pripadajo občini Idrija v letu 1962.«

2. člen

Ta odlok velja od dneva objave v Uradnem glasilu okraja Gorica, uporablja pa se od 1. junija 1962.

Štev.: 010-5/62

Idrija, 30. maja 1962

Predsednik

Lado Božič, s. r.

Na podlagi 3. točke 27. člena Statuta občine Idrija in 168. člena zakona v proračunih in o financiranju samostojnih zavodov (Uradni list FLRJ št. 52/59) je Občinski ljudski odbor Idrija na seji občinskega zbora in na seji zbora proizvajalcev dne 30. maja 1962 sprejel

ODLOK

O POTRĐITVI ZAKLJUČNEGA RAČUNA O IZVRŠITVI PRORAČUNA OBČINE IDRIJA ZA LETO 1961

1. člen

Potrdi se zaključni račun o izvršitvi proračuna občine Idrija za leto 1961.

Doseženi dohodki in izvršeni izdatki po zaključnem računu znašajo:

I. po občinskem proračunu:

	din
dohodki	305.507.261
10 % omejitev dohodkov	6.695.331
izdatki	289.685.405
presežek dohodkov nad izdatki	9.126.525

II. po predračunih proračunskih skladov:

	din
dohodki	19.285.217
10 % omejitev dohodkov	5.924.436
izdatki	11.295.133
obvezna rezerva skladov	1.699.531
presežek dohodkov nad izdatki	366.117

2. člen

Presežek dohodkov nad izdatki občinskega proračuna v znesku 9.126.525 din in 10 % omejitev dohodkov v znesku 6.695.331 din se prenese kot dohodek proračuna za leto 1962.

Presežek dohodkov nad izdatki in omejitev proračunskih skladov se prenese kot dohodek skladov za leto 1962.

3. člen

Zaključni račun o izvršitvi občinskega proračuna za leto 1961 z zaključnimi računi skladov je sestavni del tega odloka.

4. člen

Ta odlok velja od dneva objave v Uradnem glasilu okraja Gorica.

Štev.: 010-10/62

Idrija, 30. maja 1962

Predsednik

Lado Božič, s. r.

Občinski ljudski odbor Idrija je na seji občinskega zbora in na seji zbora proizvajalcev dne 9. junija 1962 na podlagi 2. in 11. člena temeljne uredbe o finančno samostojnih zavodih (Uradni list FLRJ štev. 51/53) sprejel

ODLOK

O USTANOVITVI ZAVODA ZA PRAVNO POMOČ ZA OBMOČJE OBČINE IDRİJA

1. člen

Ustanovi se Zavod za pravno pomoč za območje občine Idrija kot samostojen zavod (v nadaljnjem besedilu: Zavod).

Sedež zavoda je v Idriji.

2. člen

Zavod daje pravno pomoč državljanom pri uveljavljanju in varstvu njihovih pravic pred sodišči, državnimi organi, zavodi, ki opravljajo javno službo, in organizacijami.

Zavod daje pravno pomoč tudi družbenim organizacijam, stanovanjskim skupnostim in hišnim svetom.

Pravna pomoč državljanom obsega:

1. dajanje ustnih pravnih nasvetov,
2. sestavljanje listin (pogodb, oporok, izjav idr.),
3. sestavljanje vlog (prošenj, tožb, predlogov, pritožb, drugih zahtev in podobno),
4. zastopanje na obravnavah in narokih pred rednimi sodišči v pravnem, nepravdnem in izvršilnem postopku, v upravnih sporih in v kazenskem postopku glede uveljavljanja pre-

moženjsko pravnih zahtevkov ter zastopanje pred upravnimi organi v upravnem postopku, zavodi in organizacijami, ki opravljajo javno službo.

3. člen

Zavod daje pravno pomoč proti plačilu po tarifi, ki jo določi Občinski ljudski odbor Idrija.

4. člen

Zavod gospodari s premoženjem, ki mu ga prepušča v upravljanje ustanovitelj.

5. člen

Dohodki zavoda so:

1. dohodki, ki jih zavod ustvari s svojo dejavnostjo,
2. dotacija iz proračuna občine.

6. člen

Zavod razporeja svoja sredstva vsako leto s finančnim načrtom, ki obsega skupne dohodke in skupne izdatke ter skupne dohodke in izdatke njegovih skladov.

7. člen

Organa zavoda sta upr. odbor in upravnik. Upravni odbor ima 5 članov.

Člane upravnega odbora in upravnika imenuje občinski ljudski odbor.

8. člen

Plače uslužbencev zavoda se določajo po pravilniku o plačah, ki ga predpiše upravni odbor zavoda v soglasju z občinskim ljudskim odborom, ki tudi potrjuje sistemizacijo zavoda.

9. člen

Zavod ima pravila, ki jih predpiše Občinski ljudski odbor Idrija.

10. člen

Za zadeve in naloge zavoda je pristojen Svet za občo upravo in notranje zadeve Občinskega ljudskega odbora Idrija.

11. člen

Z dnem, ko začne veljati ta odlok, preneha veljati odlok o ustanovitvi službe pravne pomoči Občinskega ljudskega odbora Idrija (Uradno glasilo okraja Gorica št. 5/61).

12. člen

Ta odlok se objavi v Uradnem glasilu okraja Gorica.

Štev.: 010-17/62

Idrija, 9. junija 1962

Predsednik

Lado Božič, s. r.

IZ ZAPISNIKOV SEJ OBČINSKEGA LJUDSKEGA ODBORA IDRİJA

XXVIII. skupna seja obeh zborov dne 30. marca 1962

Razpravljalo se je o poročilu sodnika za prekrške za leto 1962.

Imenovani so bili:

1. V komisijo za določitev vrednostnih razredov gozdov: Venceslav Štravs, Ivan Lampe, Franc Šuligoj, Evgen Gnezda, Cveto Lipovec.

2. V komisijo za pregled gozdno-gospodarskih načrtov:
Ing. Franjo Kordiš, ing. Marjan Šibenik, ing. Ferdo Papič.
3. Razrešeni so bili upravitelji naslednjih šol:
Breda Saprikin — Osnovna šola Gore,
Dora Cesar — Osnovna šola Godovič,
Ana Rejec — Osnovna šola Zadlog,
Karel Paulin — Osnovna šola Novaki,
Evlalija Boscherini — Osnovna šola Ravne,
Amalija Podobnik — Osnovna šola Podlanišče,
Katarina Pogačar — Osnovna šola Gorje,
Marija Puhek — Osn. šola Srednja Kanomlja,
Albina Zajec — Osnovna šola Otalež,
Ciril Bevk — Nižja Glasbena šola Cerčno,
Silva Kogej — Čipkarska šola Cerčno.
4. Pri Svetu za kulturo in prosveto so razrešeni naslednji člani:
Feliks Ogrič, Ferdinand Ličar, Tomaž Gaberc.
Na njihovo mesto pa so bili imenovani: Ing. Ivica Kavčič, ing. Ruža Jager, Vlada Božič in Nadja Zelenc.

**XXIX. skupna seja obeh zborov
dne 28. aprila 1962**

Imenovani so bili:

1. V komisijo za izvrševanje predpisov o delitvi čistega dohodka gospodarskih organizacij in zavodov:
predsednik — ing. Miloš Šulin, člani — Cveto Sulgaj, Srečko Poljanec, Franc Sever, Silvester Kleindienst, Rado Prelovec.
2. V davčno komisijo za odmero davka od samostojnih poklicev:
predsednik — Leopold Terpin, namestnik predsednika — Viktor Negodi, člani — Ljubo Kolakovič, Ivana Mikuž, Stanislav Štravs, Franc Močnik, Jakob Primožič, Matevž Rupnik, Stanko Petrovčič, Marko Birtič in Bruno Vehar.
3. Za člana Sveta Doma starih in onemoglih Idrija je bil imenovan Bruno Vehar.
4. Za gradbenega inšpektorja Občinskega ljudskega odbora je bil imenovan ing. Miran Grum.
5. V upravni odbor Dijaškega doma Cerčno je bila imenovana Ladislava Jurman.

**XXXI. skupna seja obeh zborov
dne 9. junija 1962**

Imenovani so bili:

1. za upravnika Kmetijske zadruge Cerčno Vladimir Zajc,
2. za direktorja Obrtnega podjetja »Remont« Idrija Stanislav Valič,
3. V komisijo za pregled davčnega zaključnega računa:
predsednik — Jože Neškudla, člani — Majda Eržen, Pavla Sever in Vilma Kerševan za namestnika člana.

**Ločeni seji obeh zborov
dne 30. marca 1962**

Sprejeti so bili:

1. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o dopolnilnem proračunskem prispevku,
2. Odlok o kategorizaciji šol in o določitvi načel za določanje sredstev, ki pripadajo šolam za njihovo osnovno dejavnost,
3. Odlok o ustanovitvi sklada za socialno varstvo občine Idrija,
4. Odlok o povečanju nagrad vajencem v posameznih poklicih,

5. Odločba o ukinitvi Zavoda za napredek gospodinjstva v Idriji,
6. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o uvedbi občinske doklade na dohodke iz kmetijstva za leto 1962.
7. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o občinskem prometnem davku od prometa na drobno v občini Idrija.

V sklad SLP so bila sprejeta zemljišča, ki so jih podarili:

Franc Črv, Bukovo 3,
Jože Pagon, Sevce 51,
Matevž Rovtar, Idrijske Krnice 15.

Zamenjana so bila zemljišča v družbeni lastnini, ki so jih posedovali: Kristjan Kertelj, Ivan Vončina in Franc Cadež.

Za gradnjo stanovanjske hiše je bilo dodeljeno zemljišče Metodu Habetu, Mariji Kogej, Hubertu Trohi in Skladu za zidanje stanovanjskih hiš, da bo postavil stanovanjsko-poslovno hišo v Idriji, Ljubljanska ulica.

Izdana je bila garancijska izjava, da bo podjetje »ETA« v Cerknem lahko najelo posojilo za investicije v znesku 140.763.000 din.

**Ločeni seji obeh zborov
dne 28. aprila 1962**

Sprejet je bil:

1. Predlog programa gospodarskega razvoja občine Idrija za leto 1962,
2. Odlok o proračunu občine Idrija za leto 1962,
3. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o občinski dokladi iz kmetijstva za leto 1962.
Najeto je bilo posojilo v znesku 3 milijone dinarjev za adaptacijo upravnih prostorov v občinski stavbi.

Komunalni banki Gorica je bilo izdano soglasje za razdelitev sredstev po zaključnem računu bivše Komunalne banke Idrija.

Izdana je bila garancijska izjava Podjetju »ETA« Cerčno, da bo najelo posojilo za investicije v višini 15.000.000 din, in Planinskemu društvu Cerčno za posojilo v višini 1.000.000 din.

V stanovanjski hiši v Idriji, Kajuhova ul. 14, je bilo eno stanovanje prodano Ivanu in Vikici Primožič, drugo pa Francu in Jelki Šuligoj.

V sklad SLP so bila sprejeta zemljišča, ki jih je podarila Štefanija Gliha iz Idrije, Levstikova 9.

Zavrnen je bil predlog Stanovanjske skupnosti Idrija, da bi ji dodelili v upravljanje gostinski obrat »Soča«, dodeljen je bil Gostinskemu podjetju »Nanos« Idrija.

Za gradnjo družinske stanovanjske hiše je dobil zemljišče Janez Gantar iz Idrije.

**Ločeni seji obeh zborov
dne 30. maja 1962**

Sprejeti so bili:

1. Poročilo o gibanju gospodarstva v I. četrtletju leta 1962.
2. Odlok, da manjšim gospodarskim organizacijam ni treba sestavljati dokumentacije v smislu navodil v Uradnem listu FLRJ, št. 19/62,
3. Odlok o občinskem prometnem davku,
4. Odlok o dopolnilnem proračunskem prispevku iz osebnega dohodka delavcev,
5. Odlok o občinskem prometnem davku od prometa na drobno,
6. Odlok o stopnji prispevka v sklad za šolstvo občine Idrija,

7. Odlok o potrditvi zaključnega računa o izvršitvi proračuna občine Idrija za leto 1961.

Potrjen je bil tudi zaključni račun sklada za šolstvo za leto 1961.

Razpravljalo se je o dotedanjem delu komisije za izvajanje predpisov o delitvi čistega dohodka ter o poročilih predsednikov svetov glede ukrepov posameznih svetov za utrditev našega gospodarskega sistema.

Ločeni seji obeh zborov dne 9. junija 1962

Sprejeti so bili:

1. Sklep o združitvi dotedanjega samostojnega zavoda Mestni vodovod Idrija s Komunalnim zavodom Idrija,
2. Odlok o ustanovitvi Zavoda za pravno pomoč občine Idrija,
3. Odlok o plačilu pravne pomoči,
4. Odlok o položajnih plačah uslužbencev ObLO Idrija,
5. Odlok o položajnih plačah sodnikov in uslužbencev Okrajnega sodišča Idrija,
6. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o potnih in drugih stroških javnih uslužbencev,
7. Odlok o uvedbi posebnega krajevnega prispevka na območju Krajevnega odbora Zavratac,

8. Odlok o spremembah in dopolnitvah družbenega plana občine Idrija za leto 1962.

Komunalni banki Gorica je bilo izdano soglasje k njenemu statutu.

Razpravljalo se je o poročilu sveta za gospodarstvo glede razširitve proizvodnje v podjetju »Simplex«. Določene so bile smernice glede ugodnosti, ki jih imajo posamezniki po odloku o načinu izplačila odškodnine za nacionalizirane zgradbe, dele zgradb in gradbena zemljišča.

Pri Komunalni banki Gorica je bilo najeto dodatno posojilo v znesku 1.300.000 din za gradnjo RTV pretvornikov.

Za zidanje stanovanjskih hiš so dobili zemljišče v uporabo Marija Vončina, Jože Vehar, Jože Lapajne, Franc Rupnik, Štefanija Pelhan, Bogomir Seljak in Janez Poljanec, vsi iz Idrije.

V korist sklada SLP so bila zamenjana zemljišča, ki so družbena lastnina, z zemljišči Jožeta Poženela iz Črnega vrha, Marije in Andre Rudolf iz Črnega vrha ter Marije Vončina iz Idrije.

Zavrjen je bil zahtevek Viktorije Razložnik in Franciške Baloh za nakup stanovanjske hiše v Idriji, Kosovelova ul. 14.

Rafaelu Kobalu je bila dodeljena odškodnina v znesku 45.000 din za cestišče, ki ga je napravil z lastnimi sredstvi in ki služi sedaj kot javna pot.

Z A P I S K I

LETOŠNJI DAN MLADOSTI

Praznovanje dneva mladosti se je pričelo že 7. aprila, ko je odšla štafeta mladosti izpod velikih železarskih plavžev na Jesenicah. Mladi ljudje so jo nato spremljali po vseh krajih, ki so znani iz NOB, in povsod so prirejali večja ali manjša slavlja. Posebno obeležje ji je letos dala 70-letnica rojstva našega maršala Tita.

Tudi naš okraj je organiziral vrsto proslav, na katerih je mladina manifestirala svoje uspehe in svoje namene. V idrijski občini smo imeli kar tri lokalne štafete. Prva je šla s Porezna mimo bolnišnice Franje in je prispela v partizansko Cerčno, kjer je bilo zborovanje s kratkim kulturnim sporedom. Druga je šla z Brinovega griča, kjer je imel svoj logor naš primorski narodni heroj Vojko. Tretja pa je šla z Vojskega v Idrijo; obkrožila je mesto v spremstvu baklade in se ustavila na Trgu maršala Tita, kjer jo je kljub slabemu vremenu pričakalo mnogo ljudi in ji izročilo pozdrave za tovariša Tita.

Medtem so bila tudi razna športna tekmovanja, katerih se je udeležila predvsem šolska mladina. Na predvečer dneva mladosti so bile na trgu krožne dirke z mopedi, gasilska mladina pa je pokazala svojo izurjenost. Sledil je tradicionalni koncert rudniške godbe na pihala, na okoliških gričih pa so zagoreli kresovi. Na dan mladosti nas je prebudila rudarska godba z budnico, ki je naznanila zbiranje mladine pri Prejnuti, od koder je kmalu nato krenila pisana povorka mladih ljudi. V sprevod so se razvrstile narodne noše, taborniki, brigadirji, biciklisti, mopedisti, zastavonoše, razni šolski krožki, ki so simbolično prikazovali svoje delo, podmladek RK, rudarji v delovnih oblekah, mladina iz tovarn in še mnogi drugi. Parada je napravila krožno pot skozi mesto in se je nato razvrstila na novem še nedograjenem športnem stadionu.

Svečanost je nato začel predsednik občinskega komiteja Franc Božič. Slavnostni govornik

je bil predsednik mladinskega komiteja Miha Ravnik, ki je na kratko orisal naloge mladine v prizadevanju za doseg lepših življenjskih pogojev naših narodov. Sledil je športni in kulturni program. Najprej je okrog 250 mladih ljudi zaplesalo belokranjske plese, njim je sledila skupina z Vrsnika, nato pa recitacije in nogomet med dvema razredoma v opomin tistim, ki imajo nalogo, da poživijo telesno vzgojo v našem mestu.

13. maja je kljub slabemu vremenu odšlo v Goriška brda lepo število naših mladincev, da so se udeležili mednarodnega mladinskega srečanja.

26. in 27. maja je bil festival telesne kulture v Novi Gorici, kamor je odšlo mnogo mladine iz naše občine, ki je sodelovala na nastopu. Na predvečer je bil kulturno zabavni program s sodelovanjem RTV Ljubljana in znanih slovenskih pevcev. Sledila je folklorna skupina iz stare Gorice, ki je prikazala furlanske plese, nato pa so naši najboljši telovadci prikazali nekaj vaj na orodju. Pri prosti zabavi je igral zabavni orkester rudarjev iz našega mesta, ki je dobil ob tej priložnosti zelo laskava priznanja.

Druga dne je bil svečani del festivala na novozgrajenem stadionu, ki ga je zgradila goriška mladina večinoma s prostovoljnimi delom. Telovadne točke so bile dobro pripravljene in so žele pri gledavcih veliko odobravanje. Vse udeležence je nagovoril okrajni sekretar Tine Remškar, ki je v imenu vseh zaželel našemu predsedniku republike še mnoga srečna leta.

F. B.

ODMEV S CERKLJANSKEGA

Jasno ima čelo,
mu lica kar žare,
saj v cerkljanskih hribih
poje mu srce!

Delavka ETE iz Cerčna nam je poslala dopis, ki je sicer precej romantičen, vendar ga

objavljamo, ker izraža razpoloženje tamkajšnjega prebivalstva in ker tako redko pišejo s tega predela naše komune.

Nad Cerknem leži rahla meglica in če nanjo gledamo s hribov, se zdi kakor pajčolan v pravljici in da se pod njim skriva zaklad. Cerkno, ki je bilo še pred leti znano le po težkih bojih in številnih grobovih padlih partizanov, se sedaj prebujajo v industrijsko središče. Nekdanji pastirček je dobil kruha in dela v ETI, ki že ima nad 300 delavcev, precej pa jih zaposlujejo tudi ostala podjetja. Na prvi pogled se zdi to zelo malo, vendar je za Cerkljansko velikega pomena, saj prihajajo semkaj ljudje iz vseh bližnjih in daljnih vasi. Vsak dan se srečujejo v podjetjih, čeprav pride eden iz Trebenč, drugi iz Orehka, iz Zakriža, iz Podlaniša. Vsi postajajo tudi enakopravni upravljavci v podjetjih in se počasi življejo v novo življenje. Dolgo pot imajo za seboj, vendar prihajajo na delo nasmejeni in polni zdravega humorja.

V ETO prihajajo vedno novi delavci, polni pričakovanja in želja. Sprva so malo boječi, vendar imajo roke, ki so pripravljene, da se spoprimejo z vsakim delom in z vsemi težavami.

Se so ljudje na Cerkljanskem, ki čakajo, kdaj bodo tudi oni poklicani med delavce.

Ivanka Čadež

TRETJA OBČINSKA GLASBENA REVIIJA »VZGAJAJTE MLADINO Z GLASBO, KER JI KREPI SRCE IN DUHA!«

TITO

Pod tem geslom se je pričel 22. maja letos ob 19,30 razvijati program tretje občinske glasbene revije mladinskih zborov.

V dvehurnem programu se je v najlepšem in discipliniranem redu razvrstilo na pevskih praktikablil pet sto mladih pevcev in pevk, od drugega razreda osemletne šole do četrtega višje gimnazije.

V prvem delu programa sta se nam predstavila dva enoglasna pionirska pevska zbora z osnovne šole Idrija, ki sta nam pod vodstvom tovarišice Bizajlove in Valentine Lampetove ljubko in prepričljivo zapela vsak po pet pesmi.

Ravnateljstvu osnovne šole v Idriji gre vse priznanje, da je omogočilo pouk zbornega petja že v drugem razredu, saj si le tako zagotovimo pevski kader za naprej.

Prvič se nam je predstavil mladinski pevski zbor z osnovne šole Sp. Idrija pod vodstvom tovarišice Rijavčeve. Žal se ravnateljstvu v Sp. Idriji ni posrečilo urediti pevskega pouka tako, da bi zajel vso sposobno šolsko mladino. Z resno in dobro voljo se bo v prihodnjem šolskem letu gotovo odpravila tudi ta pomanjkljivost v dobrobit mladine nasploh in v dobrobit pevskega zbora na šoli.

V nadaljnjem programu se nam je predstavil že znani pevski zbor osnovne šole Cerčno pod vodstvom tovarišice Doljakove. Cerkljanska osnovna šola ima že večletno zborovsko tradicijo in za dober razvoj najboljšje pogoje, zlasti ker imata zbor in pevovodkinja od ravnateljstva vso potrebno pomoč.

Na odru sta se razvrstila še dva zbora, in sicer: Mladinski pevski zbor osnovne šole Idrija, ki je že dvakrat dosegel prvo mesto na okrajni reviji v Novi Gorici, ter mešani pevski zbor Gimnazije Jurija Vege iz Idrije, ki ima za seboj že petletno tradicijo mešanega zbora. Na tej reviji so letos prvič nastopili gojenci glasbene šole, ki

so s svojimi skrbno pripravljenimi točkami dali programu več pestrosti. Posebno je navdušil dvorano z zahtevno Beklanovo etudo za trobento in klavir Vinko Stravs, učenec šestega razreda iz Spodnje Idrije. Z isto skladbo je navdušil poslušavce tudi na okrajni instrumentalni reviji v Ajdovščini.

V predzadnji točki se nam je predstavil godalni kvartet glasbene šole iz Idrije, ki je v solidni izvedbi zaigral Corellijevo gavoto za godalni kvartet in flavto. Za zaključek te velike glasbene manifestacije je zapel mešani zbor sodelujoči, če se hoče dostojno predstaviti ljudstvu, ki ga želi poslušati.

Hvaležni Idrijčani so nagradili vse nastopajoče s tem, da so do stojišča napolnili obširno rudniško dvorano in s tem dokazali, da so vedno pripravljene moralno podpreti in se s svojim obiskom oddolžiti za ves tisti tihi in nevidni trud, ki ga mora vložiti vsak sodelujoči, če se hoče dostojno predstaviti ljudstvu, ki ga želi poslušati.

Občinska glasbena revija postaja tradicija: Vsi, ki se čutimo sposobni, moramo prispevati svoj delež. Pomen občinske revije ni le v tem, da smo deležni te kulturne manifestacije. Njen pomen je predvsem ta, da je občinska revija odraz množične mladinske glasbene aktivnosti, ki se s tem duševno bogati. Gre za doraščajočo mladino, ki naj že ob prvih korakih v življenje spoznava in se vzgaja, se bogati s kulturnimi dobrinami. V tem je največji pomen in najgloblja vsebina vsakoletne občinske revije.

Ivan Rijavec

RAZPONI PLAČ PRI SIMPLEXU

Naš članek »Gospodarstvo in delitev dohodka v občini«, ki je bil objavljen v lanskim četrtem številku, je med prebivalstvom vzbudil mnogo zanimanja, kritike in komentarjev, pa seveda tudi negodovanja. Iz tega pa lahko sklepamo, da je dosegel svoj namen.

Obrtno podjetje »Simplex« pa nas je zaprosilo za objavo naslednjega pojasnila:

Pisec članka navaja, da je najnižji osebni dohodek v našem podjetju znašal 8.537 din, iz česar je sledil razpon med najnižjim in najvišjim osebnim dohodkom 1 : 7,21. Pri preverjanju podatkov pa je bilo ugotovljeno, da je imela oseba, na katero se nanaša ta podatek, v septembru samo 17 delovnih dni ali 136 ur, ker je bila 5 dni na bolezenskem dopustu, 4 dni pa je imela neplačan dopust. Če bi imela delavka 26 delovnih dni ali 208 ur, bi znašal njen osebni dohodek 13.084 din, razmerje med najnižjim in najvišjim zaslužkom pa bi bilo 1 : 4,70.

Ker se širijo med prebivalstvom razne govornice, želi podjetje tudi pojasniti, da ima letos plan realizacije v višini 218 milijonov dinarjev ter za 80 % plana tudi že sklenjene pogodbe. Če bi imelo podjetje dovolj kvalificiranega kadra, bi lahko letošnjo realizacijo dvignilo na približno 300 milijonov dinarjev. Za uvedbo večje koooperacije z »Iskro« iz Kranja gre glavna zasluga našim občinskim in političnim forumom. Podjetje želi predvsem odpreti nova delovna mesta zlasti za žensko delovno silo, ki je je v našem mestu največ na razpolago. Pri tem bo seveda rabilo nove investicije za nabavo strojev in za obratna sredstva.

Uredništvo

IZPRED NAŠEGA SODIŠČA

Brus Drago-Ivan iz Idrije, Studentovska 9, je neupravičeno vdrl v tuje zaprte prostore in protipravno vzel tuje motorno vozilo z namenom, da ga uporabi za vožnjo. Dne 12. 12. 1961 je v večernih urah v družbi s starejšim mladotletnikom Antonom Krapežem iz Idrije, Ljubljanska 11, s silo snel s tečajev zaklenjena vrata barake Ivana Gnezda in Franca Pavšiča na kraju Debela Brda pri Spodnji Kanomlji, v kateri imata vsak svoj moped, ter si prilastil moped znamke Tomos Kolibri Franca Pavšiča in se nato z njim vozil po Kanomlji. S tem je zakrivil kaznivo dejanje kršitve nedotakljivosti stanovanja po členu 154/1 KZ in neupravičene uporabe motornega vozila po členu 1, odstavek 254 a KZ. Še pred začetkom javne razprave 25. 1. 1962 sta oškodovanca umaknila predlog na kazenski pregon, ker sta z obtožencem sklenila sodno poravnavo, na podlagi katere se je obdolženec zavezal obema povrniti materialno škodo, in sicer Francu Pavšiču 3000 din, Ivanu Gnezdju pa 27.000 din. Sodišče je zaradi tega moralo obtožbo zavrniti in kazenski postopek zoper obdolženega ustaviti.

Zoper Karla Rupnika iz Idrijske Bele št. 5 je bil izročen sodni opomin, ker je 7. 1. 1962 kot član lovske družine Črni vrh streljal med varstveno dobo proti odločbam zakona o lovu na kraju za Koševnikom na skupino srn. S tem je Rupnik zakrivil kaznivo dejanje nezakonitega lova po 1. odstavku 247. člena KZ.

Dne 4. januarja 1962 je Jožef Čelik iz Reke št. 27 vdrl v sobo svoje polsestre Pavle Šturn, ki je ležala v postelji, in jo z baterijo osvetil. Nato je skočil na posteljo, jo začel brcati, zgrabil jo je za spalno srajco, jo porinil k zidu ter jo z baterijo udaril pod desno oko ter jo poškodoval. Čelik je s tem storil kaznivo dejanje lahke telesne poškodbe po členu 142/1 KZ. Ker na javno obravnavo ni prišel nihče izmed vabljenih, je sodišče zasebno tožbo formalno zavrnilo.

Okrožno sodišče v Gorici je vložilo obtožni predlog zoper Adalberta Hvalo z Vojskega, ker je pri prepiru z nevarnim orodjem ogrožal življenje P. M. Okrajno sodišče v Idriji je obdolženca spoznalo za krivega in ga kaznovalo po 144. členu KZ na mesec dni zopora.

Cvetko Lesjak iz Koritnice je med fantovskim pretepom v Orehku drugega lahko telesno poškodoval z žepnim nožem, zaradi česar je

Okrajno sodišče v Gorici uvedlo zoper obdolženega kazenski pregon po 142. členu KZ; po istem zakonitem določilu ga je Okrajno sodišče v Idriji kaznovalo na mesec dni zopora.

Anton Lampe iz Črnega vrha je opustil pomoč drugemu, ki je bil v življenjski nevarnosti, zaradi česar je Okrožno javno tožilstvo v Gorici vložilo zoper obdolženega obtožni predlog; Okrajno sodišče v Idriji ga je kaznovalo po 147. členu KZ na dva meseca zopora. Obdolženi je predlagal Zveznemu javnemu tožilstvu, naj vloži pri Zveznem vrhovnem sodišču v Beogradu zahtevo za varstvo zakonitosti.

Na obtožni predlog Okrožnega javnega tožilstva Gorica je Okrajno sodišče v Idriji kaznovalo Jožeta Tratnika iz Pluženj zaradi ogrožanja javnega prometa; obtožencu je odvzelo potrdilo o znanju prometnih predpisov za dobo enega leta.

Tudi Stanko Močnik iz Cerknega je z malomarno vožnjo ogrožal javni promet, zaradi česar ga je Okrajno sodišče po obtožnem predlogu Okrožnega javnega tožilstva v Gorici spoznalo za krivega in ga po 1. in 3. točki 271. člena KZ kaznovalo na 20 dni zopora; hkrati mu je odvzelo vozniško dovoljenje za dobo dveh let. Na obdolženčevu pritožbo je Okrožno sodišče v Gorici spremenilo varnostni ukrep tako, da mu je odvzelo vozniško dovoljenje za dobo enega leta.

Andrej Mažgon je vrgel sekuro v srno in jo pri tem ubil. Zakrivil je kaznivo dejanje nezakonitega lova, zaradi česar ga je Okrajno sodišče v Idriji po obtožnem predlogu OJT Gorica kaznovalo na mesec dni zopora; izvršitev kazni se odloži za dobo dveh let.

Ana Brus je v službi neupravičeno uporabljala denar, ki ji je bil zaupan, zaradi česar je Okrožno javno tožilstvo v Gorici uvedlo zoper njo kazenski pregon. Okrajno sodišče v Idriji jo je spoznalo za krivo in jo po 1. točki 323. člena KZ kaznovalo s tremi meseci zopora. Izvršitev kazni pa se odloži na dobo dveh let.

Jože Jezeršek iz Jazen se je ukvarjal z nedovoljeno trgovino z jelovim lesom in deskami, zaradi česar ga je Okrožno javno tožilstvo v Gorici obtožilo po 1. točki 226. člena KZ, nato ga je Okrajno sodišče v Idriji po istem zakonitem določilu kaznovalo na 15.000 din denarne kazni. Izvršitev se odloži na dobo treh let. Obdolženec pa je hkrati moral plačati doseženo premoženjsko korist v znesku 50.866 din.